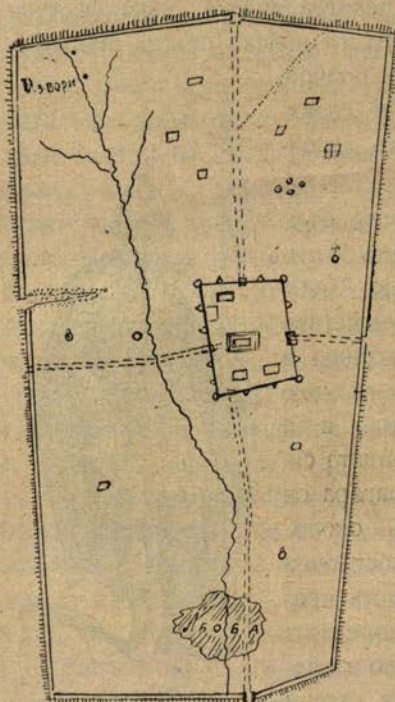

Езическо време на българската държава. — И славянитѣ и българитѣ, когато дошли на Балканския полуостровъ били езичници, но не се карали за вѣрата си. Тѣ заварили тукъ-таме по градоветѣ християни и християнски църкви, които не съборили, а ги

Столицата Плиска, отвѣнъ окопъ, а вътре крепость.

оставили безъ да имъ направятъ голѣмо зло. Изпървенъ славянитѣ и българитѣ мислѣли, че християнската вѣра е византийска, гръцка вѣра. И понеже мразели византийцитѣ, тѣ намразили и вѣрата имъ. При все това християнитѣ не били много гонени отъ българитѣ. На много мѣста християнитѣ си имали църкви (въ Силистра, Провадия, Варна и т. н.) и свободно си изповѣдали вѣрата. Между християнитѣ и славянобългар. езичници избухвала омраза и настѣпвали гонения само тогава, когато българитѣ усетѣли, че

християнитѣ държатъ страната на гърцитѣ и помагатъ на византийскитѣ войски. България съществувала като езическа държава тъкмо 186 години, отъ Ипериха (679 г.) до Бориса (865 г.).